

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 1. maj 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS41028

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 10 vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. april 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 10 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 24/4-07 fra Forbrugerrådet, vedr. L 165, jf. L 165 – bilag 6.”

Svar:

Forbrugerrådet anfører i sin henvendelse, at rådet er enig i, at der bør gælde en almindelig forældelsesfrist på 3 år, der suspenderes ved fordringshavers utilregnelige uvidenhed om sit krav eller om skyldneren, kombineret med en absolut frist på 10 år. Forbrugerrådet kan derimod ikke tilslutte sig forslaget om at bevare en absolut forældelsesfrist for erstatningskrav m.v. i anledning af personskade, selv om fristen efter forslaget for disse krav skal være 30 år. Forbrugerrådet har også gjort dette synspunkt gældende som medlem af Forældelsesudvalget og i sit høringssvar.

Lovforslaget går som nævnt ud på, at der for fordringer på erstatning og godtgørelse i anledning af personskade skal gælde en absolut forældelsesfrist på 30 år, der regnes fra den skadevoldende handlingens ophør, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, og stk. 3, nr. 1. Dette forslag følger anbefalingen fra et flertal i Forældelsesudvalget bestående af alle medlemmer bortset fra Forbrugerrådets repræsentant.

Justitsministeriet har kommenteret Forbrugerrådets synspunkt i den kommenterede høringsoversigt og i besvarelserne af spørgsmål nr. 1-4, 6 og 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.

Som det fremgår heraf, er Justitsministeriet enig med udvalgets flertal i, at der bør være et tidspunkt, hvor krav som følge af en skadevoldende handling anses for endeligt forældet. Hensynet til skyldnerens muligheder for at forsikre sig og hensynet til at undgå procesførelse om meget gamle fordringer, hvor det ofte vil være vanskeligt at gennemføre en betryggende bevisførelse både for den skadelidte (culpa, årsagssammenhæng, tabets størrelse m.v.) og for skyldneren (egen skyld, accept af risiko, tabsbegrænsningspligt m.v.), taler for, at der fastsættes en absolut – men altså til gengæld meget lang – forældelsesfrist. Det er baggrunden for forslaget om, at den 30-årige forældelsesfrist – der som nævnt først begynder at løbe, når den skadevoldende handling er ophørt – ikke skal kunne suspenderes.

For så vidt angår en producents erstatningsansvar for personskade, der er forårsaget af en defekt ved et produkt, som er produceret af den pågældende, gælder en absolut forældelsesfrist på 10 år fra den dag, da producenten bragte det skadevoldende produkt i omsætning, jf. produktansvarslovens § 14, stk. 2. Denne bestemmelse, som ikke foreslås ændret, gennemfører artikel 11 i produktansvarsdirektivet (85/374/EØF).